

УГОДА

між Урядом України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про сприяння та взаємний захист інвестицій

Уряд України та Уряд Республіки Екваторіальна Гвінея, далі – «Договірні Сторони»,

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно цієї Угоди, стимулює ділову ініціативу у цій сфері,

домовилися про таке:

Стаття 1 Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін «інвестиція» охоплює будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші майнові права, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;

б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

с) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність, пов'язаних з інвестицією;

д) об'єкти майнових прав інтелектуальної власності включаючи авторські права, торговельні марки, патенти, проектування промислових об'єктів, технічні процеси, ноу-хау, комерційні таємниці, комерційні (фірмові) найменування, а також, та ділова репутація;

е) концесії, надані за законом, адміністративним актом або за контрактом компетентним органом, включаючи концесії на пошук, розробку, видобування або експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестиції.

2. Термін «інвестор» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на територію іншої Договірної Сторони:

а) термін «фізична особа» означатиме будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законодавства;

б) термін «юридична особа» означає по відношенню до Договірних Сторін:

- будь-яку організацію створену у відповідності з чинним законодавством Договірних Сторін та визнану, як юридичну особу згідно її права;

- будь-який орган чи особу, що не має статусу юридичної особи, але визнається згідно законодавства, як компанія.

3. Термін «доходи» означає суми, одержані внаслідок інвестиції та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін «територія» означає відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під суверенітетом її держави і виключну (морську) економічну зону та континентальний шельф, над якими ця Договірна Сторона здійснює, відповідно до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та визнає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін у будь-який час користуються справедливим і рівним ставленням та отримують повний захист і безпеку на території держави іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим не дискримінаційний

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої країни.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвесторам будь-якої третьої країни.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачаться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої

вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

а) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі або монетарного союзу або подібних міжнародних угод, що ведуть до таких союзів, або утворень або інших форм регіонального співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або в основному оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам третіх країн у відповідності до чинного законодавства.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

а) реквізиції їх власності її владою;

б) руйнування їх власності її силами або владою, яке не було викликане воєнними діями, або не вимагалось необхідністю ситуації,

буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності.

Платежі, що виникають, будуть, після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (далі – «експропріація») на території держави іншої Договірної Сторони окрім задля суспільних цілей. Експропріація провадитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій, на момент коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток з дати експропріації, робитиметься без затримки, буде

такою, що ефективно реалізується та вільно переказуватись у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно національного законодавства Договірних Сторін та принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуються тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка отримала статус акціонерного товариства, або заснована згідно чинного на будь-якій частині території її держави права, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 6 Перекази

1. Договірні Сторони гарантують переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень та необґрунтованої затримки. Такі перекази включають, зокрема, але не виключно:

а) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

б) прибутки, відсотки, дивіденди та інші поточні доходи;

с) фонди на виплату по позиці;

д) роялті або плату за послуги;

е) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;

ф) заробітки фізичних осіб згідно законодавства Договірної Сторони, в якій інвестиції були здійснені.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 7 Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

/а/ передачу, або по закону або згідно законної угоди в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника,

/б/ що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та перебере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки первинних прав та вимог інвестора.

Стаття 8

Вирішення інвестиційних спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони не може бути таким чином вирішений в період шість місяців, інвестор отримає право передати цю справу до або:

а) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ICSID), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року, у випадку, якщо обидві Договірні Сторони стали учасниками цієї Конвенції.

б) арбітра або міжнародного арбітражного суду ad hoc, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (UNCITRAL). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись дипломатичними каналами.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюється для кожного індивідуального випадку наступним чином. Протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Сторонами, буде призначено Головою Суду /надалі згадується як «Голова». Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду ООН здійснити призначення Голови. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або

якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином держави будь-якої Сторони або з інших причин не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд прийматиме рішення більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими для кожної із Договірних Сторін. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законодавства або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

1. Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

2. Положення цієї Угоди не застосовуються до спорів, які виникли у зв'язку з інвестиціями між інвестором держави однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною до набуття цією Угодою чинності.

Стаття 12

Зміни та доповнення

1. Положення цієї Угоди можуть бути доповнені або змінені за взаємною згодою Договірних Сторін.

2. Такі доповнення або зміни оформлюватимуться протоколами, які становитимуть невід'ємну частину цієї Угоди.

Стаття 13
Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних, згідно з її законодавством, для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності з дати отримання другого повідомлення.

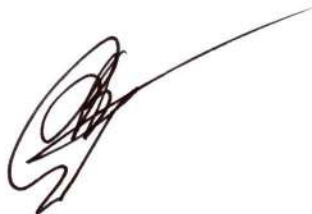
2. Ця Угода залишається чинною на період десять років та продовжуватиме залишатися чинною до за рік до сплину початкового або будь-яких наступних періодів, будь-яка Договірна Сторона не повідомить іншу Договірну Сторону письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на період в десять років з дати припинення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

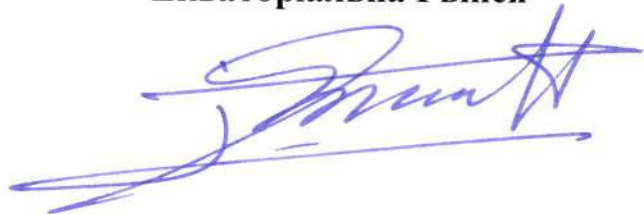
Вчинено в м. Києві 15 грудня 2005 року в двох примірниках, кожний українською, іспанською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними.

За Уряд України

Андрій Березний

**За Уряд Республіки
Екваторіальна Гвінея**

Хосе Есоно Міча Акенг